

Efterat Udvalget saaledes har givet en Udfigt saavel over dets Arbeiders Gang som over det Materiale, der har været tilveiebragt for at veilede det ved Bedømmelsen af det foreliggende Lovudkast, skal det nu gaa over til nærmere at betegne det Standpunkt, som det selv, efter Overveielse af Sagen, har troet at burde indtage lige overfor denne. Som det vil fremgaa af Undringsforslagene, har Enighed ikke kunnet naas indenfor Udvalget, der derfor paa de fleste Punkter har delt sig i flere Mindretal.

Et Mindretal (Dirksen, N. P. Jensen, Paulsen, Scavenius og Thomsen) erkjender, at det forelagte Lovforslag i Sammenligning med den bestaaende Tilstand maa betragtes som et Fremskridt, og det vilde derfor, — enkelte Punkter frareguede, og deriblandt navnlig Spørgsmaalet om Fodfolkets Uddannelse, — iøvrigt i alt Væsenligt have kunnet slutte sig til Lovforlaget, naar det havde troet at turde udelukkende bedømme det fra et rent fagligt Standpunkt. Der-til har Mindretallet imidlertid ikke anset sig berettiget. Den Omstændighed, at Hærløven alt 7 Gange har været forelagt til Revision, uden at en Lov er bleven Resultatet deraf, ja endog uden at de stærkt afvigende Meninger endnu have nærmet sig til hinanden, maatte nemlig gjøre det klart for Mindretallet, at en Udfigt til denne Gang at faae en Overensstemmelse i Anstuelserne om Hærløvs spørgsmaalet tilveiebragt, kun kunde naas ved Smødefommen fra alle Sider.

De Forhandlinger, der fandt Sted i Udvalget, efterat det havde modtaget Krigsministeriets Meddelelser om de Udgifter, som Lovforlagets Gjennemførelse vil foranledige, overbeviste snart Mindretallet om, at en Fastholden fra dets Side af det saaledes givne finansielle Grundlag neppe vilde lede til Andet end til, at Revisionsarbejdet heller ikke i denne Samling vilde blive fremmet med Udfigt til et brugbart Resultat. Erkjendelsen heraf førte Mindretallet, — der selvfølgelig ikke kunde slutte sig til

Forslag, der tilfugte enten at indskrænke de bestaaende Feltafdelingers Antal eller ved en Ufknapping i Kadrene og i Uddannelsesfestiden at berøve Ufdelingerne de første og nødvendigeste Betingelser for Brugbarhed i Felten, — til at vise sin Smødefommen ved at erklære sig villig til at gaa ind paa alle saadanne Nedsættelser, der paa nogen Maade lode sig forene med Hovedhensynet til, at de ved den bestaaende Hærorbning klæbende større Mangler kunne blive afhjulpne. Mindretallet var ingenlunde blind for den Fare, der kunde opstaa ved, at de af det saaledes gjorte Indrømmelser kunde blive modtagne, uden at den Kompensation paa andre Punkter, som fra dets Side maatte anses som Betingelsen for dem, til Gjengjæld blev givet fra anden Side. Endskjøndt Mindretallet ikke havde andet Middel til at høde herpaa end at knytte Indrømmelserne til et Forbehold om, at de paa ethvert Trin af Sagens Behandling kunde tages tilbage, hvis Haalet om en Tilnærmelse mellem de forskellige Anstuelser senere skulde bryde, — saa troede det dog ikke at burde vige tilbage fra at gjøre saadanne paa ethvert Punkt, hvor det blot var nogenlunde foreneligt med det ovenfor angivne Hovedhensyn, fordi det gik ud fra, at det vilde have paataget sig et langt større Ansvar, hvis det med Nette kunde siges, at det havde forsømt Noget, der muligt kunde bidrage til at faae en Sag fremmet, hvis snarlige, forstandige Ordning er af saa stor Betydning for Fædrelandet.

Det er disse Betragtninger, der have været ledende for Mindretallet; har det derfor end foreslaaet Nedsættelser, som det i og for sig helst havde ønsket undgaaet, saa er det dog fuldt overbevist om, at Lovforlagets Bedtagelse med de af det foreslaaede Undringer dog vil føre til, at Hovedmanglerne i den bestaaende Ordning afhjælpes, og at der vindes ikke Ubetydeligt i Hærens Kampberedskab og Kampdygtighed. I det Mindretallet iøvrigt henviser til en senere, kort Motivering af de enkelte Undringsforslag, skal det her endnu kun berøre et enkelt Spørgsmaal, ligeoverfor hvilket en Mangel paa Smødefommen ogsaa efter dets Opfattelse væsenlig vilde have svækket Udfigten til Lovforlagets Fremme. Flere af Udvalgets Medlemmer gaa nemlig ligesom vistnok en ikke ringe Del af Thingets Medlemmer ud fra den Forudsætning, at Bedtagelsen af Lovforlagets Bestemmelser om et stærkt udvidet Fæst-